

[Niels Matthiasen.]

men det er resultater, der tæller her og nu. Det er nu, musikkommissionen må komme med sine resultater, det er nu, teaterloven skal revideres, det er nu, mulighederne skal holdes åbne, skal udnyttes, ellers bliver den kulturpolitiske redegørelse kun til, for at citere en kendt englænder, ord, ord, ord. Og det ved jeg er ikke hensigten hverken fra ministerens eller fra hans embedsmænds side, og det er det heller ikke fra socialdemokratiet.

K. B. Andersen: Kulturministeren understreger i sin redegørelse stærkt sammenhængen mellem kulturpolitikken og den menneskelige og samfundsmæssige udvikling. Jeg er 100 pct. enig i ministerens ønske om at give kulturdebatten denne bredde, og jeg har gerne villet give klart udtryk for det med det samme; den begrænsede taletid, de 5 minutter, tillader jo nemlig ikke at forfølge det spor. Jeg skal i stedet næsten i telegramstil pege på nogle konkrete problemer, som det er naturligt at fremdrage i forbindelse med redegørelsen.

Ministeren omtalte overhovedet ikke det nordiske kultursamarbejde. Jeg håber, og jeg regner med, at det er en tilfældighed. Der er nemlig på dette område behov for hurtig og ganske håndfast indsats, og det er en sådan indsats, jeg vil bede om ministerens og regeringens støtte til.

Som det fremgår af Nordisk Råds kulturudvalgs indstilling, som jeg havde lejlighed til at give udtryk for ved mødet i Stockholm, er det stort set ikke nye ideer, ikke flere samarbejdsprojekter, der i dette øjeblik er brug for. Der er derimod brug for en sådan effektivisering af samarbejdsformerne, at ideer og projekter har en rimelig chance for at blive ført ud i livet. Jeg har i Nordisk Råds organisationskomité været med til at foreslå bl. a. oprettelse af et selvstændigt nordisk sekretariat for det kulturelle samarbejde, hyppigere ministermøder, et fællesnordisk kulturbudget forelagt af ministrene i Nordisk Råd, i første omgang dækkende de 18 mill. kr., der i dag i de nordiske lande går til samnordiske initiativer af forskellig art. Mit første spørgsmål til ministeren er derfor: vil ministeren støtte sådanne reformer af det nordiske kultursamarbejde, at vi i

højere grad end hidtil kan få de mange forslag ført ud i livet?

Vi har også i Stockholm drøftet nordisk radio- og TV-samarbejde, og skal vi ikke dér bare ende i nye papirvedtagelser på nordisk plan — og dem er der som bekendt ikke mangel på — så må der lægges en realistisk slagplan for, hvordan vi effektivt og hurtigt kan fremme det nordiske radio- og TV-samarbejde. Jeg vil på næste møde i radiokommissionen anmode kommissionens formand om, at dette spørgsmål tages op til hurtig behandling i kommissionen.

Jeg vil også gerne stille ministeren nogle spørgsmål i forbindelse med radio og TV både på nordisk og hjemligt plan. Vil ministeren være med til at fremme også økonomisk den plan, der vel bedst lader sig umiddelbart realisere, hvis viljen er der, den af Ole Hyltoft Petersen i Aktuelt for nogle dage siden fremførte tanke om oprettelse af en række journalisthold uafhængige af de enkelte landes radiofonier til at lave radio- og TV-programmer på nordisk basis? Og hvad de hjemlige forhold angår: hvor længe skal vi vente på, at planerne om voksenundervisning i TV bliver gennemført? I den skriftlige redegørelse afskriver ministeren planerne af økonomiske grunde; kan det virkelig være rigtigt?

Ministeren fremkom i sin redegørelse her i tinget med nogle bemærkninger i forbindelse med omtalen af forholdet mellem folketing, partierne og radiatorådet, der er blevet opfattet som og næsten kun kan opfattes som en bebudelse af, at radioens traditionelle uafhængighed af skiftende regeringer og folketingsflertal nu skal brydes. Er dette meningen, står vi foran en helt ny situation med hensyn til forholdet mellem staten på den ene side og friheden i radio og TV på den anden. Hvis det ikke var meningen, hvad var så meningen med ministerens ord?

Endelig: vi har for nogle dage siden fra finansministeren til investeringsudvalget fået et materiale, der viser nedskæringer på kulturministeriets budgetter i de kommende år i forhold til de budgetter, der var lagt af den tidligere regering. Også ved nedskæringerne sidste forår måtte kulturen som bekendt holde for. Jeg er enig i, at det er godt, vi med den brune betænkning har fået en oversigt over kulturproblemerne som grund-